

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1043/2024
28.01.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Гордане Којић, Слободана Велисављевић, Светлане Томић Јокић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Владимира Михаиловића и др, због кривичног дела изазивање опште опасности подстрекавањем из члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Михаиловића, адвоката Александре Златић и бранилаца окривљеног Драгољуба Симоновића, адвоката Ивице Вуковић и адвоката Виктора Гостиљца, поднетим против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 18К. бр. 1541/21 од 20.03.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1-1178/23 од 09.04.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви за заштиту законитости поднети против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду 18К. бр. 1541/21 од 20.03.2023. године и Апелационог суда у Београду Кж1-1178/23 од 09.04.2024. године и то: браниоца окривљеног Владимира Михаиловића, адвоката Александре Златић у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) и 2) и члана 438. став 1. тачка 7) и тачка 10) у вези члана 453. Законика о кривичном поступку, и захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Драгољуба Симоновића, адвоката Ивице Вуковић и адвоката Виктора Гостиљца, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу поднети захтеви за заштиту законитости **ОДБАЦУЈУ**.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 18К. бр. 1541/21 од 20.03.2023. године, оглашени су кривим окривљени Драгољуб Симоновић, Владимир Михаиловић, АА и Александар Маринковић, и то, окривљени Драгољуб Симоновић, окривљени Владимир Михаиловић и окривљени АА да су извршили по једно кривично дело тешко

дело против опште сигурности подстрекавањем из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. Кривичног законика у вези члана 34. Кривичног законика, а окривљени Александар Маринковић кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. Кривичног законика. За предметна кривична дела окривљени Драгољуб Симоновић осуђен је на казну затвора у трајању од 5 година, у коју се урачунава време проведено у притвору од 25.01.2019. године до 07.03.2019. године, окривљени Владимир Михаиловић на казну затвора у трајању од 4 године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 24.01.2019. године до 20.02.2019. године, окривљени АА на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју се урачунава време проведено у притвору од 21.12.2018. године до 24.01.2019. године и окривљени Александар Маринковић на казну затвора у трајању од 4 године и 6 месеци. Истом пресудом, окривљени су обавезани да сnose трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити накнадно посебним решењем, док су оштећени ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1-1178/23 од 09.04.2024. године, делимично је усвојена жалба бранилаца окривљеног Драгољуба Симоновића, адвоката Ивице Вуковић и адвоката Виктора Гостиљца, браниоца окривљеног Владимира Михаиловића, адвоката Зоре Добричанин Никодиновић и браниоца окривљеног Александра Маринковића, адвоката Николе Михајловића у погледу правне квалификације кривичног дела, те усвајањем наведених жалби, као и жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Пејића у делу одлуке о кривичној санкцији, а поводом жалбе окривљеног Драгољуба Симоновића, по службеној дужности у смислу одредбе члана 451. став 2. ЗКП, преиначена је пресуда Другог основног суда у Београду 18К. бр. 1541/21 од 20.03.2023. године, тако што је Апелациони суд у Београду кривично-правне радње окривљених правно квалификовао и то: окривљеног Драгољуба Симоновића и окривљеног Владимира Михаиловића као кривично дело изазивање опште опасности подстрекавањем из члана 278. став 1. Кривичног законика у вези члана 34. Кривичног законика, а окривљеног Александра Маринковића као кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика и осудио их, и то окривљеног Драгољуба Симоновића на казну затвора у трајању од 4 године, у коју се урачунава време проведено у притвору од 25.01.2019. године до 07.03.2019. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, окривљеног Владимира Михаиловића на казну затвора у трајању од 3 године у коју се урачунава време проведено у притвору од 24.01.2019. године до 20.02.2019. године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, окривљеног АА за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика подстрекавањем у вези члана 34. Кривичног законика за које је првостепеном пресудом оглашен кривим на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју се урачунава време проведено у притвору од 21.12.2018. године до 24.01.2019. године и окривљеног Александра Маринковића на казну затвора у трајању од 4 године и на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, које новчане казне су окривљени дужни да плате у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а ако новчану казну у датом року не плате, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док су жалбе окривљеног Драгољуба Симоновића, његових бранилаца, браниоца окривљеног Владимира Михаиловића, браниоца окривљеног АА и браниоца окривљеног Александра Маринковића у преосталом делу, као и жалба јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у

Београду, одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости благовремено су поднели:

- бранилац окривљеног Владимира Михаиловића, адвокат Александра Златић због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) и члана 439. тачка 1) и 2) Законика о кривичном поступку са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, другостепену пресуду преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе за кривично дело за које је осуђен;

- бранилац окривљеног Драгољуба Симоновића, адвокат Ивица Вуковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање или укине само другостепену одлуку и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду, као и да се извршење правноснажне пресуде, у смислу одредбе члана 488. став 3. Законика о кривичном поступку, одложи;

- бранилац окривљеног Драгољуба Симоновића, адвокат Виктор Гостиљац, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и списе предмета врати на поновно суђење првостепеном или другостепеном суду, као и да се извршење правноснажне пресуде одложи односно прекине.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изнетих у захтевима нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Михаиловића, адвоката Александре Златић је неоснован у односу на повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) и члана 438. став 1. тачка 7) и тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, а у преосталом делу захтев је недозвољен, док су захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљеног Драгољуба Симоновића, адвоката Ивице Вуковић и адвоката Виктора Гостиљца, неосновани у односу на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) ЗКП, а у преосталом делу захтеви су недозвољени.

Браниоци окривљеног Драгољуба Симоновића, адвокат Ивица Вуковић и адвокат Виктор Гостиљац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводе да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 9. ЗКП, односно да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу. Као незаконит доказ браниоци означавају исказ који је дао окривљени Владимир Михаиловић у полицији дана 24.01.2019. године, као и пред ОЈТ

дана 19.02.2019. године, при чему се незаконитост овог исказа огледа у чињеници да је окривљени Владимир Михаиловић од стране полиције и заменика јавног тужиоца одржаван у заблуди да ће закључити споразум о признању кривичног дела све до 18.03.2019. године, када је јавни тужилац поднео оптужни акт у коме је тражио да окривљени буде осуђен на казну затвора у трајању од 5 година.

Овакви наводи су од стране Врховног суда оцењени као неосновани, а исти су били предмет оцене другостепеног суда поводом поднетих жалби на првостепену пресуду, о чему је другостепени суд дао довољне и јасне разлоге на страни 5 пасус 4, страни 6 пасус 1,2 и 3 образложења пресуде, на које и овај суд упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

У поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Михаиловића, адвоката Александре Златић указује се да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, са образложењем да је казна која је изречена окривљеном Владимиру Михаиловићу другостепеном пресудом, суштински строжија од претходно изречене, иако је другостепени суд на страни окривљеног пронашао више олакшавајућих околности од првостепеног суда.

Овакве наводе браниоца окривљеног Врховни суд оценио је као неосноване.

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да ако је изјављена жалба само у корист окривљеног, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из списка предмета произлази да је окривљеном Владимиру Михаиловићу оптужним актом Другог ОЈТ у Београду Кт број 5425/18 од 18.03.2019. године, измењеним 26.06.2022. године, стављено на терет извршење кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, за које је оглашен кривим пресудом Другог основног суда у Београду К. бр. 1541/21 од 20.03.2023. године и изречена му је казна затвора у трајању од 4 године, а потом је иста пресудом Апелационог суда у Београду Кж1-1178/23 од 09.04.2024. године преиначена и окривљени Владимир Михаиловића је оглашен кривим за кривично дело изазивање опште опасности подстрекавањем из члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика за које је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године.

Из напред наведеног очигледно произлази да није дошло до преиначења пресуде на горе. Осим тога, повреда члана 453. ЗКП може бити учињена једино у ситуацији када је жалба изјављена само у корист окривљеног, док је у конкретном случају јавни тужилац изјавио жалбу у делу одлуке о кривичној санкцији на штету окривљеног Владимира Михаиловића.

У поднетом захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Владимира Михаиловића, адвоката Александре Златић, указује се да је побијаним пресудама учињена и повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП и наводи да јавни тужилац није био овлашћени тужилац, будући да дело описано у изреци првостепене пресуде представља кривично дело оштећење и уништење туђе ствари из члана 212. став 4. Кривичног законика, за које се гоњење предузима по приватној тужби.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости Врховни суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је јавни тужилац Другог основног јавног тужилаштва у Београду дана 18.03.2019. године, поднео оптужни предлог Кт број 5425/18, измењен 28.06.2022. године, због постојања оправдане сумње да је окривљени Драгољуб Симоновић као саучесник извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности подстрекавањем из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, окривљени Владимир Михаиловић као саучесник извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности подстрекавањем из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, окривљени АА као саучесник извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика и окривљени Александар Маринковић да је извршио кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. Кривичног законика. Правноснажном пресудом окривљени Драгољуб Симоновић, окривљени Владимир Михаиловић и окривљени АА оглашени су кривим због кривичног дела изазивање опште опасности подстрекавањем из члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, а окривљени Александар Маринковић због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика и осуђени су на казне затвора у трајању од 4 године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара - окривљени Драгољуб Симоновић и окривљени Александар Маринковић, а у трајању од 3 године и новчану казну у износу од 100.000,00 динара - окривљени Владимир Михаиловић, док је окривљени АА осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, и у изречене казне затвора урачунава им се време проведено у протвору.

Дакле, кривични поступак против окривљеног Драгољуба Симоновића и осталих, вођен је по оптужном предлогу јавног тужиоца, поднетом због кривичног дела тешко дело против опште сигурности подстрекавањем из члана 288. став 1. у вези члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика и др., за које се гоњење предузима по службеној дужности. Следствено изнетом, за кривично гоњење, у конкретном случају, овлашћени тужилац био је јавни тужилац, те су супротни наводи браниоца у којима закључак о ненадлежности јавног тужиоца доноси на основу сопствене оцене да је у конкретном случају реч о кривичном делу из члана 212. став 4. Кривичног законика, оцењени као неосновани.

Браниоци окривљеног Драгољуба Симоновића у поднетим захтевима за заштиту законитости, указују да радња подстрекавања на извршење кривичног дела није описана у изреци првостепене пресуде, којим наводима суштински указују на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Изнете наводе Врховни суд оцењује као неосноване.

Из изреке осуђујуће пресуде произлази да је окривљени Драгољуб Симоновић оглашен кривим да је, у време и на месту ближе одређеном у изреци пресуде, „у стању урачунљивости, свестан свог дела и да је исто забрањено, чије је извршење хтео, са умишљајем подстрекао окривљеног Владимира Михаиловића, да као саучесник изврши кривично дело изазивање опште опасности подстрекавањем, тако што

је...повео разговор са окривљеним Владимиром Михаиловићем...од њега затражио помоћ и услугу да пронађе неко лице од поверења како би у виду опомене запалио аутомобил оштећеног..., навео окривљеном Владимиру Михаиловићу где се налази кућа оштећеног, објашњавајући му да је потребно да се запали аутомобил марке „Мерцедес“ А класе, сиве боје, који је паркиран у гаражи...рекавши му да ће за ту услугу дати новац...чиме је створио одлуку код окривљеног Владимира Михаиловића да пристане да му пружи помоћ и да у својству посредног подстрекача изврши означено кривично дело“.

Одредбом члана 34. став 1. КЗ прописано је да ко другог са умишљајем подстрекне да изврши кривично дело, казниће се казном прописаном за то кривично дело.

По оцени Врховног суда, радње подстрекавања описане у изреци првостепене пресуде, а напред наведене, за које је окривљени Драгољуб Симоновић оглашен кривим, биле су очигледно подобне за стварање одлуке код окривљеног Владимира Михаиловића да „као саучесник изврши кривично дело изазивање опште опасности подстрекавањем“, чиме је створио одлуку код окривљеног Владимира Михаиловића да пристане да му пружи помоћ и да у својству посредног подстрекача изврши кривично дело, а поред тога у изреци пресуде описан је умишљај окривљеног, како у односу на радњу тако и у односу на последицу кривичног дела, односно свест да се предметни аутомобил налази у гаражи оштећеног, која се налази у саставу куће оштећеног.

Из наведених разлога, неосновано се поднетим захтевом бранилаца окривљеног указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, с обзиром да се у радњама окривљеног стичу сви објективни и субјективни елементи кривичног дела у подстрекавању за које је окривљени оптужен и правноснажним пресудама оглашен кривим.

Бранилац окривљеног Владимира Михаиловића, адвокат Александра Златић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, обзиром да изрека осуђујуће пресуде у односу на окривљеног Владимира Михаиловића не садржи опис општеопасне радње извршења кривичног дела, нити је описана последица општеопасне радње која је била обухваћена његовим умишљајем.

Овакви наводи од стране Врховног суда оцењени су као неосновани.

Из изреке првостепене пресуде произлази да је окривљени Владимир Михаиловић оглашен кривим да је извршио кривично дело изазивање опште опасности подстрекавањем из члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, које је извршио тако што се на месту и у време означено у изреци нашао са окривљеним АА, „па га је у стању урачунљивости, свестан свог дела и да је исто забрањено, чије је извршење хтео, са умишљајем подстрекао да као саучесник изврши кривично дело изазивање опште опасности подстрекавањем тако што ...му је предочио да за њега има посао и да му је потребна његова услуга, да му пронађе човека од поверења, објашњавајући му да је потребно да се опомене оштећени, тако што би неко лице које окривљени АА пронађе, запалило аутомобил у кући која се налази 200 метара од

његове куће, чиме је као посредни подстрекач..створио одлуку код окривљеног АА да изврши поменуто кривично дело ...“.

Из наведене изреке пресуде очигледно је да су у истој наведени, како радња коју је окривљени Владимир Михаиловић предузео у стању урачунљивости, свестан свога дела и да је исто забрањено, чије извршење је хтео, да је са умишљајем подстрекао окривљеног АА да створи одлуку о извршењу кривичног дела, тако и последица која је коначно наступила, при чему је изрека правноснажне осуђујуће пресуде јединствена, па и чињенични опис последице извршеног кривичног дела, која је резултат свих претходно предузетих радњи, те су супротни наводи браниоца оцењени као неосновани.

Имајући у виду одлуку овог суда, а крећући се у оквиру правца и обима побијања изнетих у поднетом захтеву за заштиту законитости, одлука Врховног касационог суда Кзз 982/19 на коју указује бранилац у захтеву, није од утицаја на другачију одлуку суда, јер се не односи на исту ситуацију.

Самим тим што изрека првостепене пресуде садржи како објективна, тако и субјективна обележја кривичног дела изазивање опште опасности подстрекавањем из члана 278. став 1. у вези члана 34. Кривичног законика, а како је то напред наведено, правилна је правна квалификација кривичног дела, те је неосновано указивање браниоца окривљеног Владимира Михаиловића да је учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног Драгољуба Симоновића, адвокат Ивица Вуковић нумерише и образлаже повреду закона из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП наводима да је оптужба заступана од стране неовлашћеног лица, као и да је повређена одредба члана 460. ЗКП, јер другостепена пресуда не садржи анализу одбране окривљеног, а разлози дати у пресуди су потпуно нејасни, чиме се указује на повреду члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, захтевом браниоца окривљеног Драгољуба Симоновића, адвоката Виктора Гостиљца, чињенично се оспорава постојање умишљаја на страни окривљеног Драгољуба Симоновића и врши оцена исказа осуђене ББ и окривљеног АА, којим наводима бранилац суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Браниоци окривљеног Драгољуба Симоновића, у поднетим захтевима за заштиту законитости указују на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, која представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека, али приликом образлагања овако нумерисане повреде наводе да је умишљај окривљеног обухватао свест о уништењу или оштећењу туђе ствари – аутомобила, а не изазивање опасности по имовину већег обима или живота и тела људи, па је самим тим окривљени оглашен кривим за кривично дело које излази ван граница његовог умишљаја, супротно члану 36. став 1. Кривичног законика, којим наводима браниоци суштински оспоравају закључак суда у погледу постојања умишљаја окривљеног и полемишу са закључком суда у погледу чињенице да је поступао са умишљајем у односу на наступелу последицу (члан 440. ЗКП).

Бранилац окривљеног Владимира Михаиловића, адвокат Александра Златић у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, која повреда представља законом прописан разлог за подношење овог ванредног правног лека. Међутим, у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац не наводи да постоји несагласност између изреке оптужног акта и изреке пресуде, већ наводи да су нижестепени судови кроз образложење одлука отклањали недостатке оптужног акта и изреке пресуде, чиме суштински указује на повреду члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 5), 438. став 2 тачка 2) ЗКП, члана 440. ЗКП и члана 460. ЗКП, то је Врховни суд захтеве за заштиту законитости у овим деловима оценио као недозвољене.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић